

Đức Phật Thích Ca Mâu Ni tận hiến pháp thân mà thọ hưởng tám thousand thành đạo cõi Sa Đà, giảng kinh thuyết pháp trong 49 năm cho những môn đệ đích mục đích cho hết thảy chúng sinh là hạnh phúc vui, viên thành Phật đạo.

Đúng như trong kinh đã nói: *“Đức Như Lai dùng tâm vô lượng đại bi thương xót chúng sinh trong ba cõi mà xuất hiện nơi đời, vì muốn cứu vớt quần mê, đem lợi ích chân thật cho chúng sinh”*. Lợi ích chân thật của kính mà Đức Thế Tôn đem lại cho chúng sinh là dắt dắt chúng sinh từ luân hồi vô lượng kiếp, đưa chúng sinh đến Niết Bàn ngay, nhanh chóng thành Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác.

Những chúng sinh cõi Sa Bà có nhiều mê lầm sâu nặng mê đắm trần tâm, tham đắm vui chơi trong nhà cửa mà ngăn cản việc thánh đạo. Đức Thế Tôn sau khi thành đạo đã đi khắp cõi Bắc Đẩu, trong khoảng 21 ngày vì 41 vạn pháp thân Đấng Sĩ và hàng thiên long bát bộ có túc thọ thọ nên căn thu nhận mà đi đến thuyết kinh Hoa Nghiêm, các bậc đại Bồ tát như Văn Thù, Phổ Hiền v.v... đều lĩnh hội mà đắc lợi ích giải thoát, còn các hàng Thanh văn và Bồ tát sơ phát tâm thì không nghe, không thấy như điếc như ngậy.

Khi ấy Đức Thế Tôn suy nghĩ rằng: *“Giáo pháp của ta thật thâm vi diệu khó hiểu khó biết, hết thảy chúng sinh bị trôi buồm pháp thế gian, tham đắm năm dục cho nên không sao hiểu được, chúng ta nên cứu an nhiên như Phật Niết Bàn là hạnh”*

Khi ấy Phật Vô Lượng và Đức Thích cung kính thọ nhận Đức Thế Tôn trở về, vì chúng sinh cõi Sa Bà

mà chuyển bánh xe pháp. Sau ba lần chuyển bánh, Đức Phật im lặng hỏi họ. Ngài liền nhận p
đánh giá quán xét căn cứ của chúng sinh xem ai có thể tiếp tục được giáo pháp thì sẽ cho.
Ngài liền đến với Lữ Uyển và Ba La Nại, vì năm anh em ông Kiều Truân Nhữ mà chuyển bánh
Pháp luân, thuyết giảng giáo pháp Tôn giáo.

Đức Tôn giáo kinh thuyết pháp là tùy theo căn tính cao thấp khác nhau của chúng sinh,
tùy bèn mà cho thuyết, phân biệt ra năm thời kỳ mà tiếp diễn. Thời A hàm, trước vì
chúng sinh căn tính thấp kém mà giảng pháp Tôn giáo, Mục đích Hai Nhân Duyên, Lữ Uyển v.v... đó
là quy định giáo Tam thừa. Đến thời kỳ Phật giáo thì phê phán Tiểu thừa chấp "Pháp", thời
Bát Nhã thì lo ngại chấp ngã (ngã pháp đều không) thời 40 năm đời Phật Hoa mà khai
quy định hiện thời, hiện quy Tam thừa và Phật thừa. Mục đích giáo hóa của Đức Phật đều chia
thành năm thời tám giáo, nên nói:

"tùy chúng sinh tâm ứng sở trí ứng"
(tùy theo tâm của chúng sinh mà đáp ứng những sở hữu biệt của họ, thích hợp).

Đức Tôn giáo trong quá trình giáo hóa, đi sâu vào những chúng sinh có duyên với Phật pháp,
Ngài quán sát thấy căn tính của chúng sinh đã đến đâu, có thể gánh vác được pháp
xuất thế, Ngài liền tuyên bố nguyện vọng đó là giảng thuyết pháp môn Niệm Phật của sinh Tôn giáo.
Kinh A Di Đà là pháp vô lượng thuyết, chuyển thế giới Tây Phương Phật giáo, được hàng triệu người
trí tuệ nhất - Xá Lợi Phất giảng thiêu, đi sâu vào những người chấp pháp môn Tôn giáo
phổ biến là bậc thấp căn trí, người có trí tuệ nông cạn khó có thể thâm nhập, tin sâu mà không
nghĩ ngợi.

Vậy pháp môn Tôn giáo chiếm vị trí nào trong giáo pháp của Đức Phật? Như mọi người đều biết
kinh Hoa Nghiêm và kinh Pháp Hoa là Phật giáo viên giáo. Kinh Hoa Nghiêm được công nhận
là vua của các kinh, song đi sâu vào cốt lõi của thâm tóm toàn bộ kinh Hoa Nghiêm là sự phạm Phật
Hiền Hộ Như Lai; đi sâu vào cốt lõi của phạm Phật Hiền Hộ Như Lai là Phật Bồ tát Phật Hiền
dùng 10 đời nguyện đến quy về thế giới Tây Phương Cực lạc.

Có thể nhận thấy Hoa Nghiêm và Tôn giáo là hai sự thâm vi diệu. Trong kinh Pháp Hoa
có kệ rằng: *"Như thế Nam mô Phật, giai dĩ thành Phật đạo"*. Nghĩa là chấp niệm câu
Nam mô Phật đều tạo nhân duyên thành Phật đạo. Tôn giáo là chỗ cho phạm pháp chuyên trì
danh niệm Phật vắng sinh Cực Lạc thế thành Phật. Đức Thích Tôn Thích tán rằng:
*"Hoa Nghiêm áo diệu, Pháp Hoa bí diệu, hai thế giới tâm ý của chúng Phật, kim chi nam của Bồ tát
vạn hạnh, đều xuất phát từ đó"*

Vị trí của Thiền tông trong giáo pháp của Đức Phật

Đăng bởi Tuệ Minh

Hoa Nghiêm là toàn viên, Pháp Hoa là thuần viên, áo tòng và bí yếu của nó đều không ra ngoài pháp môn Thiền tông, đều do đó chứng tỏ Thiền tông là pháp môn viên mãn nhất. Về lý của Hoa Nghiêm và Pháp Hoa tuy viên mãn nhưng pháp môn này, chỉ cần trì danh niệm Phật, liền có thể viên thành đạo nghiệp. Như ngài Liên Trì Đại sư nói: “*Vì tam kỳ vu nhất niệm, tỳ chí Thánh vu phi ngôn*”, nghĩa là một niệm Phật tức là hết thảy pháp môn nhập vào bậc diệu nguyện của Phật Di Đà có thể siêu việt công hạnh tu tập trong ba đời A Tăng Kỳ kiếp; chứng quả 6 cảnh hạnh danh Nam Mô A Di Đà Phật (phi ngôn) liền có thể công đức trí tuệ ngang bằng với bậc Đại Bát Quán âm, Thích Chí, Văn Thù, Phổ Hiền...

Như vậy, pháp môn Thiền tông vừa pháp môn viên mãn vừa pháp môn dễ tu, có thể nói là pháp môn nghĩa bất nhị trong các pháp môn, là pháp môn dễ tu nhất trong các pháp môn.

Thiền tông Tông thu nhiếp và siêu việt mọi cách viên mãn hết thảy các pháp môn. Mọi câu A Di Đà Phật gồm 4 câu tông như sau:

1. Duy tâm làm Tông (toàn tâm tức Phật)
2. Duy ý làm Tông (toàn tâm tức Phật).
3. Duy tuệ đại viên dung làm Tông (ngoài tâm không có cảnh là tuệ đại - dứt bỏ đi đại tâm chúng sinh và tâm Phật dung nhiếp lẫn nhau là viên dung).
4. Siêu tình ly kiến làm Tông (vượt bỏ phàm tình, lìa bỏ thánh kiến).

Phật pháp có vô lượng pháp môn, nhưng chúng quy không ngoài 4 môn đó là: Hữu môn, Không môn, Diệc hữu diệc không môn và Phi hữu phi không môn. Điều này chứng tỏ Thiền tông Tông thu nhiếp hết thảy các pháp môn mọi cách viên mãn. Lý thế gian Tông duy tâm viên siêu hữu môn; Tông duy Phật viên siêu không môn; Tông tuệ đại viên siêu diệc hữu diệc không môn; Tông siêu tình ly kiến viên siêu phi hữu phi không môn. Điều này chứng tỏ Tông thiền tông điều viên mãn mọi cách viên mãn hết thảy các pháp môn.

Một khác chính viên thu là viên siêu, chính viên siêu là viên thu; siêu vượt thu nhiếp đấng thượng không ngăn ngại. Tất cả những người đó càng chứng tỏ một câu A Di Đà Phật thu nhiếp, siêu vượt hết thảy các pháp môn một cách viên mãn, là pháp môn đời này nghìn ức a 12 billion kinh, cao sâu khó tin chứng thượng nghĩ bàn.

Đức Thích Tôn Đạo sư dạy đấng tu nhân đã từng chứng được: *"Đức Như Lai sẽ dĩ xuất hiện nơi đời này vì thuyết minh bản nguyện rộng sâu của đức Phật A Di Đà"*

. Câu nói này khai thông lòng tại cho kẻ điên, kẻ mù con mắt cho kẻ mù lòa, phát khởi; những người chứng được pháp phát khởi, tất cả những chứng rõ: Đức Thích Ca Như Lai (cho đức Phật và pháp sư ba đời hết thảy chứng Phật) thế hiện ở thế gian chứng những chứng đích duy nhất là tuyên thuyết pháp môn niệm Phật.

Câu nói đó không phải ngẫu nhiên mà chứng có thể chứng ra được. Trong Tây Phương净土 chúng ta truy tôn xưng ngài Thích Tôn Đạo sư là hoá thân của Phật Di Đà, Đức Thích Liên Trì thì nhận được như: *"Đức Thích Tôn Đạo sư chứng được nguyện tôn xưng là hoá thân của Phật Di Đà, nếu chứng được pháp là hoá thân của Phật Di Đà thì cũng là hoá thân của các Đức Bồ tát như Quán Âm, Thế Chí, Văn Thù, Phổ Hiền v.v..."*

Đức Thích Tôn Đạo sư cũng từng nói: *"Một câu A Di Đà Phật chính là pháp Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác mà đức Thích Ca chứng được năm ác thế này, nay lấy quy giác trao cho toàn thể chúng sinh đời ác thế này. Còn những chứng pháp của chứng Phật, chứng có Phật và Phật mà có thế hiện ở thế này cùng thế này, chứng pháp của chúng sinh trong chín cõi có thể hiện được"*.

Như ý trong lòng khai thị của Đức Thích Tôn Đạo sư dạy rằng: minh chứng của Đức Thích Tôn Đạo sư là không hai không khác, cái thế này và thế này và thế này khác nhau tuy thế khác nhau nhưng cũng rất trùng hợp, thế đáng để chúng ta chứng tay tuân pháp.

Như trên có thể thấy Thiền tông chỉ một vô trí trung tâm trong toàn bộ giáo pháp của đức Phật, là giáo lý liên nghĩa thâm tóm toàn bộ giáo nghĩa trong Đức Phật giáo, chứng tu hành chứng quả của nó là chứng hiện quy của tam thế Phật pháp.

Như Đức Thích Tôn Đạo sư Quang nói: *"Pháp môn Thiền tông rộng lớn không gì ngoài nó, khắp nơi ba căn, thu nhiếp hết thảy căn trí. Chúng sinh trong chín cõi bởi pháp môn này thì không lấy gì để viên thành Phật đạo; Mọi người chứng được Phật là pháp môn này thì không lấy gì để quở chê. Hết thảy pháp môn đều pháp giáo đó là xu hướng hành hành môn đều vượt vượt pháp giáo đó"*

Vị trí của Thiền tông trong giáo pháp của Đức Phật

Đăng bởi Tuệ Minh

Ngay khi ta nêu có thể thấy những sâu sắc của vị trung tâm của pháp môn Thiền tông trong giáo pháp của chư Phật sẽ phát sinh tín niệm sâu sắc pháp môn niệm Phật của sinh viên Thiền tông.

Tác giả : Thích Thiện Đức